

testőr), Annuska (Gárdonyi Géza vígjátéka), Sárika (Süt a nap), Noémi (Aranyember), Lencsi (Kék róka), Julcsa (A szökött katona), Eliza (Egyenlőség) stb.

Somogyi Erzsi, énekesnő. Gimnáziumi érettségét tett, majd beiratkozott az egyetemre, ahol hat szemesztert végzett. Közben férjhez ment (Szedő Imréhez, 1929. jún. 28.) és énektanulmányokat folytatótt. 1926. febr. 9-én fellépett a Fővárosi Operett Színházban, a »Gésák« Mimóza szerepében.

Somogyi Ferenc, mecénás, 1794. júl. havában »a magyar Jászó Színek megörökítésére szolgáló tőkepenézek kiszolgálására« 1000 Rh. forintot ajánlott fel.

Somogyi Gyula, hírlapíró. Budapesti lapok munkatársa volt, majd Berlinbe költözött, ahonnan sok érdekes cikket küldött haza, színházi kérdésekről is. Színműve: »Sibylle... Ausgeschlossen!«, vígj. Bem. 1928. júl. 25. Berlinben, a Tribüne színházban. Dramatizálása: »Karamazov-testvérek«, szmü 4 felv. Dostojewsky regénye után. Bem. 1924. szept. 26. Nemzeti Színház.

Somogyi Kálmán, színigazgató, sz. 1891. szept. 3-án, Tabon (Somogy m.). Rákosi Szidi színésziskoláját látogatta, azután 1910-ben felvették a Színészegyesület kötelékébe. Nemsokára vidéki színigazgató lett. Sokáig volt Győrben, Pápán, Sopronban. 1929-ben megnyitotta Budapesten a Komédia Orfeumot.

Somogyi Károly, színigazgató, sz. 1845. okt. 11-én, Pusztakovácsin (Somogy m.), megh. 1908. márc. 6-án, Nagyváradon. 1864-ben lépett a színipályára, Ipolyvágyon, Hetényi Józsefnél, mint hősszerelmes és azontúl mindig elsőrendű társulatoknál volt szerződötve, így többek között Győrött Kocsisovszky Jusztinnál és Lászy Vilmosnál. (1870—74.) 1874. jan. 29-én Székesfehérvárott házasságra lépett Nagy Juliával. (L. alább.) 1875. húsvétjától Sopronban működik, Némethné társulatánál. 1876. szept. 11-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, Csiky Gergely »Jóslat« c. vj.-a Helios szerepében; szept. 13-án pedig »Egy szegény ifjú történeté«-ben. 1877-ben Kassán játszott, Lászy Vilmosnál, 1882-ben pedig Aradon.

1886. okt. havában színigazgató lett, Sopronban, majd Győrött játszott, azután bevonult Pécsre, innen Balatonfüredre ment, majd Kaposvárra. 1889. jún. 13-án megüli 25 éves, 1904. febr. 12-én pedig 40 éves jubileumát, Nagyváradon, a »Váljunk el« c. vj. Desprunelles szerepében. 1892. szept. havában Szegeden, azután Nagyváradon volt színigazgató. Pontos, rendszerető, kiváló igazgató volt, mindenkor a művészt tartotta szem előtt és bő alkalmat nyújtott tagjainak is a művészi szép eléréséhez. Hosszú időközön át tanácsosa volt az Orsz. Színészegyesületnek. 1908. jún. 1-én nyugalmába vonult. Arcképfestménye a Színészegyesület tanácstermét díszíti. Síremlékét 1912. nov. 1-én avatták fel. — Neje: Nagy Julia, jeles drámai színésznő, sz. 1850-ben, Pesten, megh. 1919. máj. 10-én, Bodmérön. 19 éves korában kezdte a pályát, Miklóssy Gyulánál, mint elsőrangú hősnő, később mint anyaszínésznő működött Lászy Vilmosnál, Bényei Istvánnál, Aradi Gerónél. 1908. jan. 1-én nyugdíjazták, majd ez év márc. 26-án Nagyváradon a »Vasgyáros« Beaulieu márkiné szerepében elbúcsúzott a színpadtól.

Somogyi Károly, színész, sz. 1880. márc. 16-án, Budapesten. A Vígszínház színésziskoláját látogatta, majd Szabadhegyi Aladárnál kezdi a pályát. 1910. őszén Heves Béla szerződötteti, tőle Polgár Károlyhoz megy, akinél hosszú éveken át működött. A világháború Pozsonyban érte s mint zászlós olasz fogságba került. Hazajövele után ismét Pozsonyba szerződik, de a csehek megvonták a magyar színészek játszási engedélyét, mire vándortársulattal másutt működött. Közben színházi lapot is szerkesztett, később több lap munkatársaként szerepelt.

Somogyi Nusi, (hollósi), színésznő, sz. 1894. márc. 3-án, Budapesten. Atyja S. István, szücsmester (megh. 1917. okt. 8.). A Deák-téri ev. ref. polgári iskolát végezte, azután a Színészegyesületi iskola növendéke lett. Kecskeméten lépett színpadra, Mariházy Miklós társulatánál, majd Rott Sándor a Folies Capricehez hívta és nyaranta a Jardin de Parisnak is tagja volt. 1910 nyarán a szegedi Vígszínház tagja. (Igazgató: Krémer Jenő.) Ezután Beöthy